

Iubirea ta

Mihail Janto

Iubirea ta-i acasă,
cum vântul suflă lanul,
prin nopțile și anul,
ce inima-mi apasă.

Iubirea ta-i ca vinul,
ce vrea să mă îmbete,
mă umple cu regrete,
când nu-i găsesc seninul.

Iubirea ta e mare,
iar dorul să mă ierte,
de clipele-s incerte
și nu mai am răbdare.

Iubirea ta-i în mine,
ca cerul și suspinul,
ce-n suflet îmi sunt plinul,
prin clipele-mi puține.

Iubirea ta nu moare,
e pâinea de pe masă
și poate mai frumoasă,
ca razele de soare.

Iubirea ta-i divinul
și totuși mă mai doare,
în lumea asta mare,
mi-a devenit destinul.